لــس لنډۍ کیسی

لیکوال: رفیع الله علی حیدر (وردګ)

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ دى وي!

زما ګرانې مينې تهR❤S

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب نوم: لس لنډی کيسی

ليکوال: رفيع الله علي حيدر (وردک)

د ليکوال نمبرونه:
۰۷۹۷۳۳۵۸۳۰
۰۷۳۰۴۳۲۷۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

هر وخت به جوړه مکتب ته تللو.

خو زما ملګری به هر وخت خفه وو.

ما به تري د خفه کيدو لامل پوښتنه وکړه خو جواب يې نه راکولو.

زما وربالندی زيات فکر خراب وو.

ډير لايق وو خو اوس نه پوهيګم چې څه وربالندی وشول.

دمکتب څخه دکور په طرف روان شوو په لاره کې کيناست.

ماويل ولې کيناستی.

ويل زړه مې خوګيګی څه وکړم.

ماويل ځه لاس راکړه چې داکتر ته دې بوځم.

هغه ويل زما دزړه د درد داکتر ماته معلوم دی بل چاته نه.

ماويل خو راوښايه چې زه دې وروړلم.

ويل دا ناممکن دی.

لاس مې ورکړو دکور په طرف روان شوو.

ماورته ويل چې ته په ما باور نلری کنه.

هغه ويل لرم يې ته زما ملګری يې.

ما ويل ښه نو ولی راته نه وايې چې ته ولی هر وخت خفه وی.

ويل يې زه خو يم خفه خو په څهره ستا لپاره لږ خندا او خوشالی کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه که تاته زه خپله کیسه وکړم نو ته به هم خفه شی ته زما ګران ملګری یې تا په غم کې نشم زغملای.

ماورته هیڅ ونه ویل خو په زړه کې ترې زیات خوشاله شوم ځکه چې زما دخوشالی لپاره هرڅه په ځان زغمی.

بله ورځ بیا روان شوو مکتب ته.

مکتب ته ورسیدو.

درس مو وویلا هغه په لسم او زه په نهم صنف کې وم.

مکتب رخصت شوو.

هغه بیخی زیات خوشاله وو.

ماترې پوښتنه وکړه ولی داسی خوشاله یې الله پاک تل دا خوشالی په نصیب کړه.

هغه ماته ویل مننه راځه تیز راځه.

ما ویل څه کیسه ده .

هغه هغه طبیب چې زما زړه جوړولای شی هغه راته زنګ کړی وو چې راشه زموږ کورته.

ماویل ښه نو ځه چې ځانونه ورسوو.

ډیر تیز مزل مو وکړو را ورسیدو.

زه کیناستم زما ملګری ورغللو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورم چې يوه جنۍ ورته راووتله.

ماويل ښا دا کيسه ده.

دجنۍ سره يې خبرې کولې چې زما ملګرې ولويدا.

ماورمنډه کړه چې بې هوشه دې.

ژر ژر مې را سم کړو.

لاس مې ورکړو روان شوو کورته .

خو دهغه کورکې مور هم نه وه هغه وفات شوې وه.
نور نه ما بيا وليدو او نه بيا مکتب ته راغللو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه.

تنها له مکتب را روان وم.

له سره مې څادر تاو کړی وو.

چې يوې جنۍ راسره سترګی مشی وکړی.

زه پوه شوم چې غلته شوه.

نو يې چی ماته وکتل.

ويل يې وب وبخ وبخشه زه غلته شوم.

هيله کوم وروره چې پرما بدګومانه نشی.

ما ويل پوهيګم هيله کوم.

زه راغلم کور ته روان وم.

ما د يوې کليوالی سره مينه کوله او پر ما زياته ګرانه وه.

هغه مې وليده سلام مې ورته واچولو.

هغی هم دلاس په اشاره جواب راکړو.

زه راغلم کور ته ډوډی مې وخوړه.

سبا بيا لاړم مکتب ته هغې جنۍ د دروازی مخه جارو کوله.

زه چې تری ليری تير شوم ليک يې را وار کړو.

ما هم ليک را واخيستلو.

ليک مې وکتلو ليکلی مې وو.

ای دګل په شان نه پوهيګم چې ستا په لاس کې کوم جادو وو که خنګه چل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې راهیسی مې زړه تا غواړی ګرانه.

او دلیک جواب زموږ د دروازی په اشغال دانې کې واچوه.

ما ورته ولیکل بخشه کوه زما مینه شته زه دبل چاسره مینه کوم.

سبا یې بیا لیک ایښی وو.

لیکلی وو.

ګرانه زه پر تا میئنه یم څه وکړم هیله کوم ما یوازی مه پریږده.

ما دلیک جواب ورکړو هیله کوم ماته مزاحمت مکوی.

نو بیا یې لیکلی وو سمه ده ګرانه.

خو ته زما دزړه سر یې او تا نشم هیرولی او زه ستا په نوم ژوند کوم.

نور ما لاره بدله کړه نور په هغه لار نه تللم.

بله ورځ مې هغې کلیوالی ته مسیج وکړو .

سلام سنګه یی

نو هغې جواب راکړو تاسو څوک یاست.

ماویل ولی دی هیر شوی یم .

هغې ویل مزاحمت مکوی څوک یاست.

ما خپل عکس ورته ولیګلو.

نو یې جواب راکړو ښه تاسو یاست .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل هوو..

ويل نور ماته مسيج مکوه او نه زه درسره مينه لرم او نه تا پيژنم.

ماته زيات غوصه راغله چې څه مې په خوله راتلل ورته ومې ويل.

نو سمدلاسه لاړم هغې بلې انجلۍ ته مې ليک وليکلو .

ليک کې مې ورته وليکل:

سلام ګرانې ستا مغرور يار اوس سم شوی او ستا غلام شوی.

مينه درسره لرم .

دا ليک مې ورته کيښودا.

خو هغې ډير ليکونه ايښی وو هغه مې ټول راواخيستل.

اول ليک ليکلی وو

زه مينه درسره تا له خدايه غواړم

دوهم ليک

نن مې درپسې ډير زړلی دی هسې نه چې مړه شم.

دريم ليک

که ته ماته جواب رانکړې زه ځان وژنه کړم .

څلورم ليک

نن مې اخيری ورځ ده کنه نور ځم له دنيا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دا ليکونه په جيب کې واچول .

لاړم له کور څخه يې لږ ليرې دوکان وو.

هلته کيناستم ماويل چې زما ليک وګوري لږ به ورته انتظار شم.

دوکان کې مې لږ شی واخيستل .

چې دوکاندار ته زنګ راغی ورسرت وغږيدو.

نو يې ويل سخت زړه مې بد شوو.

نورو خلکو ورته ويل ولې ولی څه کيسه ده.

ويل هغه دفلانکی لور ځان مړ کړی.

زه بې هوشه شوم .

چې په هوش کې راغلم نو عصابو مې کار نکولو.

راغلم کورته .

لېونی شوم نور هر څه رانه هير شول صرف يوه کلمه مې هر ځای ليکله .

ما وبخشه ګرانی ما وبخشه ګرانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

زما مې دمور سره هر وخت لانجی او جنګ وو.

يوه ورځ يې له کوره پسی واخيستم.

راته يې ويل نن رانه ډوډی نشی خوړلی.

زه بهر بيرون تر غرمی پوری دنور هلکانو سره په ساعتری اخته وم.

هغوې ټول لاړل دغرمې ډوډی ته زه تنها پاتی شوم.

مور مې راباندی غږ وکړو راځه ډوډی ته خو زه نه ورتلم ځکه هغه ډيره غوصه وه.

ډير يې راته وويل راشه توبه وباسه ډوډی وخوره نور هيڅ هم نه درته وايم.

خو زه ورنه غلم .

اخير يی زما وړی خور ته ورکړه .

هغې راوړه بيرون ته.

هر چا به راته ويل چې داسی مکوه دا ستا مور ده پر تا ډير حق لری.

خو ما د هيچا خبر نه منله.

وخت تيريده.

پلار مې د مشر ورور سره ايران ته وليګم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايران ته ورسيدم خو اوس پوه شوم
چې دمور مينه څومره محترمه ده.

نور مې مور زياته ياديده.

هر وخت به چې بازار ته لاړم يو شی به مې ورته اخيستل بيا به مې عکس ورته ليګلو هغې به راته دعاوی کړی.

تر ما کشر ورور وو هغې ته مې پکټ دا يوو نصيحت کولو چې دمور سره فام کوه خفه يې نکړی.

بيا زمونږ مور مريضه شوه .

ډيری روپۍ مو ورته راوليګی.

خو اخير زه راغلم له ايران او مشر ورور مې پاتی شوو.

مامې دمور لپاره ډيری تحفی اخيستی وی .

خو چې افغانستان ته داخل شوم .

خبر شوم چې مور له دنيا تللی.

نو زه په موټر کې بی هوشه شوم .

بيا چې په هوش کې راغلم ټولو خلکو ماته کتل.

څادر مې په سر واچولو او مخ مې پټ کړو پټه ژړا پټ غم زغمل

چې ژوندی وه نو يې په قدر نه پوهيدم

چې رانه لاړه نو په قدر يې زه پوه شوم خدايه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

بی مينی انجلۍ اخير د مينی دلاسه مړه شوه.

يوه ډيره هوښياره او حيا ناکه انجلۍ وه .

هغه 13 کلنه وه چې دا خبر به يې هر وخت کوله .

ای لويه خدايه مه مې په چا ميئنه وه او مه راباندی څوک ميئنه وه.

ما تری پوښتنه وکړه ولی داسی وايې .

جواب يې راکړو.

ويل يې داسی چې زموږ په پښتنو کې ډير کم خلک خپله مينه ترلاسه کوی .

خو که ترلاسه يې کړه خو ښه .

او که دلاسه يې ورکړه .

نو هم دهلک ژوند تبا شی او هم دجنۍ اکثره وخت د ډښمنی او ځان وژنی سبب شی .

نو اوس ته راته ووايه چې مينه ښخه ځان ساتل ښه کار دی که بد.

ما هيڅ جواب ورنکړو.

وخت تيريده هغه پيغله شوه .

خو ځان يې له مينی او وساتو .

او نه هم بل څوک وربانډی مين شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ دې جنۍ ته رشته راغله بس نصيب دى...
دا جنۍ يې واده کړه.

نو ما ورته ويل چې اوس دى دخاوند سره مينه کوى .

ويل هوو ماورته مبايل ورکړو ماويل زنګ ورته کوه .

هغې ويل مننه وروره.

ماورته ويل چې پلار دى څه درته ونه وايې .

هغې ويل ولى په کومه خبره به ماته څه وايې.

ما ويل مخکې له واده کولو د خاوند سره خبرى کول دا په پښتو کې نه منى تا خو صرف کوژده کړې .

هغې ويل د پښتو دلاسه مې مينه نه ده کړې.

خو اوس دپښتو په کيسه کې نه يم .

ماويل سمه ده .

بله ورځ يې خاوند ورته زنګ کړى.

ښه په مينه ورسره غږيدلې .

خاوند يې ورته ويلى چې زه ستا ديدن ته درځم .

هغې هم ورته ويلى چې سمه ده .

خاوند يې راغلى نور څوک نه دى ورباندى خبر پکت يوه ويندیار يې ورباندى خبره ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويندیار یې وایې چې هغه سړی لاړو له کوټې ووتلو خو جنۍ راونه وتله .

زه ورغللم ګورم چې جنۍ یې په چاقو وهلی او وفات ده.

ما ژر خلک خبر کړل .

هغه سړی یې ونیولو ډیر یې ووهلو چې ولی تا داسی وکړل هغه ویل چې زه په بله انجلی مین وم زما کورنۍ هغه راته نه کړله .

نو دا سړی حکومت بوتلا

پای

مینه مې نه کړه په دې خاطر ای پاکه خدایه

چې یا به مړه شم یا به مړه شی خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

دا ختر په بيگا دخپلو ملگرو سره ناست وم.

دي ته انتظار وو چې څه وخت خبر ورکوی چې سبا اختر دی او کنه.

زما په زړه کې هيڅ خوشالی نه وه .

ډير کوښښ مې وکړو چې خوشاله شم خو نه کيده.

ملگرو خندل او ټوکی کولی زه غلی په همدی سوچ کې ناست وم چې زه ولی داسی شوی يم آيا گناهگار يم که سنگه.

ملگرو راته ويل ولی داسی غلی يې مفتونه .

ماويل هسی فکر مې خراب دی.

هغوی ويل مفتونه اصلی خبر وکړه .

ما ورته ويل چې مينه مې کړی اوس نو داسی شوی يم هيڅ شی مزه نه راکوی.

او ليدل يې هم ناممکن دی ما خو ويل چې اختر کې به مې ساعت تير شی خو هغه تر مخکی زيات خراب شوم .

هغوی ويل مفتونه په کيسه کی مکيږه ولی ځان سره ظلم کوی.

ما ورته ويل سمه ده .

خو زما يوه هيله او ارمان دا دی چې هغه وخت خو هغی زماسره مينه کوله چې اوس به زه ورته ياد وم او کنه.

هغوی ويل نه پوهيگو .

خو خير زړه مې ډير ډک ډک کيدو خو ځان مې ټينگ کړی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خیر راډیو اعلان وکړو چې سهار اختر دی.

نو د ملګرو بنډار لړنګ شوو.

زه هم راغلم کورته ټول ویده وو .

لمونځ مې وکړو ډیری دعاوی می وکړی.

ویده شوم سهار چې پاڅیدم ټول خلک خوشاله وو.

ما هم نوی داختر کالی واغوستل.

لاړم جومات ته چای مو وڅښو راغلم کورته.

کور کې مور هم نه وه هغه وفات وه مخکی.

نور هم تنګ شوم لاړم بیرون ته ټول خلک جوړه لاس تر غاړی تاویدل عکسونه یې اخیستل .

خو زما هغه دښی ورځی یاران هیڅ معلومیدل هم نه.

د سړک دغاړی سره ناست وم .

چې هغه جنۍ دبل هلک سره موټر کې وه .

ما خو ویل چې هسی خپل به یې وی خو چې له ما یې مخ پټ کړو .

نو زما صبر خلاص شوو چیغه مې وکړه .

دځان سره مې تړون وکړو چې نور دې کلی کې ژوند نه کوم.

نو په همدی اختر کې لاړم کلی مې پریښوو .

وروسته داختره لاړم ایران ته

خو زړه ظالم هیڅ صبر نکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

زه مین وربانډی ډیر وم او هغه هم پر ما میئنه

مشکیل داوو چې زه یې هیر کړم خو زما نشوه هیره

یوه انجلۍ چې میئنه شوه غمجنه شوه

لنډه کیسه

یوه انجلۍ چې ډیره خوشاله انجلۍ وه.
دا به ما هر وخت لیده .
خو دایمن به خوشاله وه هر وخت یې خندل .
هغه وخت ماواده کړی وو.
دې جنۍ بابا مړ شوو په هغه ورځ یې هم داسی خندل لکه په خوا یې چې خندل زه ډیر حیران هم شوم او غوصه هم راغله.
نو زه ورغللم ورته ومې ویل اې تاته وایم .
هغې ویل څه وایی وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل دا مړی نه وینی چې ته داسی خاندی او خوشاله یې.

جواب یې راکړو.

ګوره وروره ژوند باید په خوشالی تیر شی نه په غم زما بابا مړ دی زه پوهیګم چې زما سره اوس خندا ښه نښکاری.

خو ما دځان سره وعده کړی چې هیڅکله به دنیا غم ته ونه ژاړم هغه که زما مور هم مړه وی.

صرف یوو غم مې ژړوی.

ماویل کوم غم.

جواب یې راکړو.

دهغې بلی دنیا دقبر تیاره او دمحشر ورځ او د دوزخ عذاب دا مې ژړوی.

زه ترې روان شوم څه مې ونه ویل.

بیا مې ډیر وخت وروسته ولیده چې بیخی زیاته غمجنه وه.

ما ترې پوښتنه وکړه .

ماویل څنګه یې مستی انجلۍ اوس ولی داسی خفه یې.

راته یې ویل زه ورور نلرم نو ته مې ورور یې ګرانه.

ما داسی کیسه کړی چې له فکر او معلوماتو مخکی مې مینه کړی.

ماویل ښه نو داخو دومره لویه خبره نه ده .

هغې ویل وروره ډیره لویه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ماچې له کوم هلک سره مینه کړی او خپل عکس مې هم ورکړی هغه زما دورور قاتل فلانکی دی.

ما خیر سوچ مه وهه خدای پاک لوی دی.

خودا جنۍ به هر وخت فکرو او سوچو کې ډوبه وه .

اخیر یې عصاب دلاسه ورکړل او لیونۍ شوه

پای

بنه ومه خوشاله هیخ یو غم مې پیژندلو نه

شومه لیونۍ چې په غلته کې په خپل دښمن میئنه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

بې پلاره زوی

د يوه هلک پلار په ماشومتوب کې وفات شوی وو.

کورکې يوه مور او دوی خورانی او يو زوی وو.

خورانې تر هلک مشری او هلک کشر وو.

دهلک پلار ډير سرمايه دار وو.

ډير موټر هر څه يې لرل.

هلک ماشوم وو او خورانو يې دخپل حق پوښتنه نشوو کړای.

او مور يې تر لورانو بتره وه.

دې هلک د پلار سرمايه دهغی خپلوانو سره تقسيم کړه .

وخت تيريده.

هلک ځوان شوو.

ډير تکړه او ښکلی ځوان ترې جوړ شوو.

دې هلک دخپل حق غوښتنه وکړه.

دکلی يو څو سپين ږيری يې راټول کړل.

څو هغو خلکو چې د هلک حق يې خوړلی وو.

هغو نه منله.

هلک ډير غوصه شوو يو کس يې په تفانچه وويشت په پښه باندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خورانو او مور يې ورته ویل چې پریږده یې زویه هسې نه چې ته رانه لاړ شې بیا به زموږ ژوند تبا شی .

خو هلک نه منله اخیر يې دوه کسان مړه کړل.

خو اخیر هغه هلک هم له دنیا لاړو.

مور او خور يې پسې لېونی شول.

او دسخت ظلم سره مخ شول هغو خلکو وربانډی کولو چې دهغو ښځه هغه هلک مړی کړی وو.

پای

عبرت

هیڅکله د چا میراث او حق مه خوری یو وخت ضرور د دښمنی سبب کیږی

زما حـق خـوره تـه زما حق ولی نـه راکوی

خدای خبر هسی نه چې بیا دې له دې کلی ورک کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

يو انجينر د يوو چا مينی چرسی کړو.

د داخلی وزارت اعلان کړی وو چې چرسيان او نشه يان راټول کړی.

نو زه هلته بازار ته په سودا پسی تللی وم کابل ته .

نو طالبانو چرسيان راټولول .

نو يوو چرسی چې ډير ښکلی ځوانی او ښه بدن يې وو.

طالبانو تر لاس نيولی وو زور يې ورسره کولو .

چرسی چې زور وکړو نو دوه تنه طالبان يې له ځان څخه ليری کړل.

او ويل يې ليری شی بی عقلانو زه خپله ځم.

نو يوه طالب ترې پوښتنه وکړه چې ته ولی دا نشی کوی څومره ښه بدن او ښه ځوانی خدای درکړی.

نو چرسی جواب ورکړو چې تا مينه کړی.

طالب ويل نه مينه مې نه ده کړی.

چرسی ويل آفرين مينه مکوه

زه مينی داسی کړی يم

طالب ويل ولی مينه سړی داسی کوی.

چرسی په ژړا شوو او وويل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه بيوفا زياته ياديګی

نور به يی چی څه ويل زه ترې راغلم

پای

چې په مينه کې دې زه ګرانې چرسی شوم.

نو دا هم ستا دغمونه او جفا له لوی عذابه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

د لور سره ظلم

په يوو کلی کې دوه وروران وو چې خورا غريبان وو.

يوه ته يې واده کړی وو او راوړی يې هم وو.

او هغه بل ته يې کوژده کړی وه.

مشر ورور يې موټر چلولو په موټروانۍ يې نيولی وو.

او هغه بل په ايران کې وو.

پلار يې وفات شوو د ايران څخه يې هم زوی راغلو.

ډير قرضداره وو.

پر دوی يې خپل پلار زيات ګران وو.

ډير پسی خفه وو.

وخت تيريده .

هغه کوژده يې چې ورته کړی دهغی ولور يې نه وو ورکړی.

وخت تيريده بله ورځ يې

مشر ورور يې موټر ټکر کړی وو ورور يې هم وفات شوو او ملامت هم مشر ورور وو .

قاضيانو فيصله وکړه چې دې دوه وروران چی احمد او سورګل چې سورګل ملامت دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سورګل ورور به دې خلکو ته 9لکه افغانۍ ورکوي.

احمد سم لېونۍ شوو ځکه د خپل کوژدنې ولور د کور مصارف او دا د خلکو ديت او دورور غم او کور يې ورته پاتې وو.

خو لنډه دا چې احمد په لسو کالو کې 9لکه ديت ورکړو او ولور يې پاتې وو.

احمد خپل خسر ته ويلې وو چې زه به خپله کوژدنه ناوې کړم .

خو داحمد خسر ويل چې تر څو مې دلور ولور رانکړې ناممکن دی.

احمد ډيرې زارې ورته وکړې چې زموږ ځوانی هسې تيره شوه په ولور خو دې منکر نه يم .

خو هغه نه منله احمد لاړو ايران ته درې څلور کاله نور تير شول .

خو اخيريې د خپل خسر ولور ور ادا کړو.

خپله کوژدنه يې را ناوې کړه .

يوه مياشت کم او زيات وخت تير شوو.

داحمد ښځه سخته ناروغه شوه.

ډيرو داکترانو ته يې بوتله .

خو اخير چې يوه داکتر يې بوتله .

هغه ورته ويلې وو چې .

دې جنۍ دومره فکرونه او غمونه او ژړاکړې چې داسې ناروغی ورته پيدا شوې چې دابه د يو څو شپو ميلمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په روپيو دې دخپلی لور ژوند ور خراب کړو
اې ظالمه پلاره ولی دې خدای ځان ته په قهر کړو

لنډه کيسه

د خان په لور مين متعلم
يوو هلک د خپلی معشوقی دلاسه هر څه دلاسه ورکړل.
دا هلک ډير لايق متعلم وو.
دا چې اتم صنف ته ورسيدو نـو ما په مکتب ډيـر کم ليدلو.
يـوه استاذ مـاته ويل چـې ورته ووايه چې مکتب ته راځه نور محروم کيږی.
زه راغلم کورته.
هغه هلک مې پيدا نکړو.
ډير پسی وګرځيدم خـو پيدا مې نکړو.
اخير يې ولاړم کور ته يې ورغللم خو په کور کې يې ويل چې هغه مکتب ته تللې.
نـو ما ورته ونه وويل چې هغه په مکتب کې نه وو.
ډير فکر مې خراب شوو چې دا چيرته ځی.
بل سهار مې د هلک څارنه شروع کړه.
ګورم چې هلک يوو کور ته دننه شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم دکور دروازه ورټک ټک کړه هغه خپله هغه هلک دروازه راخلاصه کړه.

ما ورته سلام وکړو.

ما یل ګرانه استاذ زه په تا پسی رالیګلی یم.

ته ولی مکتب ته نه راځی.

هغه ویل ته خو زما ملګری یې راځه دننه.

نو یې کیسه شروع کړه ویل یو کال کیږی چې زه په یوه جنۍ مین شوم

دې جنۍ به زه ډیر خوشاله ساتم

ماته یې کالی بوټ او داسی نور شیان راکول.

زه وربандی دومره مین شوم که هغه راته مرګ شی هم قبوله مې ده.

ماویل ښه نو مکتب دې ولی پریښوو

ویل دا د خان لور ده ماته فرمایشات راکوی هره ورځ شی غواړی.

او زه دکور څخه روپی نشم اخیستلای.

نو اوس مې دلته کار شروع کړی .

په ژړا او په غمو روپی ګټم چې اول وربандی مین شوم خوشاله یې وساتم او چې په مینه کې لېوني شوم اوس مې داسی کوی.

زما وربандی زیات زړه بد شوو.

وخت تیریده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هلک د جنۍ غوښتنه وکړه د رشتې.

خو دهغې پلار ويل چې زه مې لور داسې غريبو خلکو ته نه وركوم.

خو ډيرې رشتې يې ور وليګې

خو خان نه منله.

هلک هر څه دلاسه ورکړل

پای

چې در ميئنې دم نو ښه خوشاله دی کړم

چې در مين شوم بيا دې ولې پرېښوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library